

Sygn. akt VII Kzw 439/18

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Aneta Łatanik

Protokolant: st. sekretarz sądowy Małgorzata Idzikowska-Oleszczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie Cezarego Gorgonia

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **S. S.**

skazanemu z art. 85 kk

zażalenia wniesionego obrońcą skazanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 29 maja 2018r. wydane w sprawie sygn. akt II K 205/16

w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 1§2k.k.w.

postanawia

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że odstąpić od zarządzenia wobec skazanego S. S. wykonania kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 11 października 2016r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 205/16;
- zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 221,40 złote (dwieście dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę świadczoną skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, przy czym kwota powyższa obejmuje należny podatek VAT;
- kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 maja 2018r. Sąd Rejonowy w Zawierciu na podstawie art. 75§2 k.k. zarządził wobec skazanego S. S. wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 11 października 2016r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 205/16.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez obrońcę skazanego, który zarzucił:

obrazę przepisów postępowania, a to: art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., poprzez dokonanie sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego, z pominięciem istotnych okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, co w konsekwencji doprowadziło do błędów w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wydanego postanowienia, a mający wpływ na jego treść – polegających na: a) przyjęciu, że skazany nie daje rękojmi, iż w przypadku niezarządzenia względem niego wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego; b) przyjęciu, że w okresie próby skazany rażąco naruszył porządek prawny, w sposób rozmyślny i bez usprawiedliwienia ignorując ciężące na nim obowiązki; c) przyjęciu, iż nie zachodzą szczególne względy przemawiające za niezarządzeniem względem skazanego wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; d) przyjęciu, że dotychczasową

postawą skazany wykazał, iż zachodzi konieczność wdrożenia względem niego kary o charakterze izolacyjnym, podczas gdy skazany stosował się do nałożonych na niego obowiązków związanych z orzeczoną wobec niego karą dwóch pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez niezarządzenie wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego nie zachodzą po stronie skazanego wystarczające przesłanki do zarządzenia wykonania orzeczonej wobec niego kary.

Bezspornym jest, iż skazany w okresie próby postępował w sposób nie zasługujący na aprobatę. Jak ustalił bowiem Sąd Rejonowy skazany nie podejmował pracy zarobkowej, nie partycypował w kosztach utrzymania mieszkania. Jego zachowanie wskazywało na zażywanie środków psychoaktywnych, pod ich wpływem był nerwowy i konfliktowy. Nie przebywał pod wskazanym adresem, nie kontaktował się z kuratorem, nie reagował na informacje i zobowiązania kuratora. Prowadził pasożytniczy tryb życia, pozostawał na utrzymaniu matki. Niemniej w ramach postępowania, którego przedmiotem jest zarządzenie wykonania kary na podstawie art. 75 § 2 k.k. w pierwszej kolejności należy ustalić, czy skazany w okresie próby dopuścił się **rażącego naruszenia porządku prawnego**, a następnie ocenić, czy mimo tego nie zachodzą podstawy do odstąpienia od zarządzenia wykonania kary, które w omawianym przypadku ma fakultatywny charakter. Przyjmuje się również, że w ramach tego rodzaju postępowania należy zasadniczo brać pod uwagę wszystkie aspekty postawy skazanego w okresie próby, a nie ograniczać się do poszczególnych przejawów jego zachowania.

Z akt postępowania bowiem wynika, że okres próby któremu w warunkach wolnościowych podlegał skazany był bardzo krótki bowiem w dniu 11 sierpnia 2017r skazany został osadzony w Zakładzie Karnym w W.. Z opinii Zakładu karnego wynika natomiast, że jego prognoza penitencjarna na obecnym etapie odbywania kary kształtuje się umiarkowanie.

Reasumując, w świetle powyższych okoliczności Sąd Okręgowy uznał, iż brak jest wystarczających podstaw do zarządzenia wobec skazanego wykonania orzeczonej kary, w związku z czym zmienił zaskarżone postanowienie w sposób zgodny z treścią dyspozytywną niniejszego orzeczenia.

Podstawę prawną orzeczenia Sądu Okręgowego stanowi przepis art. 437 § 1 kpk w zw. z art.1§2k.k.w.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)